

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1385

гр. Бургас, 11.10.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на единадесети октомври, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова

Членове: Таня Д. Евтимова
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Веселка Г. Узунова Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501612 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.274 и сл.ГПК

Образувано е по повод частна жалба от М. Т. Д. и Р. К. Д. подадена чрез
пълномощника им адв.Д. против определение № 1354 от 22.06.2021г.,постановено по гр.д. №
4304 /2021г.по описа на БРС,поправено с определение №1862 от 20.07.2021г.,с което
районният съд е върнал исковата молба на жалбоподателите против Й. ИЛ. К.,с която се
иска осъждането му да преустанови нарушението на владението на ишците върху сервитут-
право на преминаване и пашуване на собствените на ишците овце върху поземлени имоти с
идентификатори 52129.102.172 и 52129.103.14 по КККР на с.Ново Паничарево, община
Приморско,област Бургас,по която е образувано гр.д.№4304/2021 г.по описа на БРС.

Частната жалба е допустима- подадена е в законоустановения срок от
лица,разполагащи с активна процесуална легитимация за обжалване на постановеното
определение- ишците,чиято искова молба е върната от съда и е прекратено производството
по делото.Внесена е държавна такса за обжалването.

По същество въззивният съд намери частната жалба за неоснователна по следните
съображения:

Ишците М и Р Д.и са предявили пред БРС владелчески иск срещу Й Г К.,като в
обстоятелствената част на исковата молба са изложили твърдения,че с решение №260845 от
10.06.2021г.,постановено по гр.д.№7252/2020г.по описа на БРС били осъдени да предадат на
К. държането върху поземлени имоти с идентификатори 52129.102.172 и 52129.103.14 по
КККР на с.Ново Паничарево по иск с правно основание чл.76 ЗС,като е било постановено
предварително изпълнение на решението на основание чл.361 ГПК.Заявили са,че по това
дело е било установено от показанията на свидетелите,водени от ищеца К.,които са
посочили,че Д.и имат 400 овце и кошарата им е разположена в процесните имоти,наети от
К.,ежедневно животните пасат в тези имоти и в съседните.Ишците са заявили,че по това
дело не са успели да докажат,че овцете преминават през тези имоти на годно правно

основание, поради което и съдът е уважил иска на Й.К.. Твърдели са, че с постановеното по това гражданско дело решение се отнема владението върху сервитута, установен от Д.и върху тези имоти-с овцете си да преминават през тях и да пашуват, който сервитут владее от 1994г-до момента. Отправеното до съда искане е да бъде осъден ответникът Й.К. да преустанови нарушението на владението на ишците върху сервитут- право на преминаване и пашуване на собствените на ишците овце върху гореописаните два имота, находящи се в м."Високата нива", землището на с.Ново Паничарево.

БРС е оставил без движение исковата молба, като е дал указания на ишците да внесат уточнение и да заявят кога твърдят, че им е отнето владението върху посочения от тях сервитут, по какъв начин и дали въобще е отнето владението, тъй като по този въпрос няма яснота в исковата молба, а се цитира съдебно решение по друго дело. В указания от съда процесуален срок ишците са депозирали писмена молба, с която са внесли пояснение, че твърдят, че с постановеното решение по гр.д.7252/2020г.по описа на БРС им е отнето владението върху сочения сервитут, тъй като решението подлежи на предварително изпълнение и не може да бъде спряно. Със съдебното решение е отнет анимусът на владението и макар корпусът все още да не е отнет от ишците, отнемането предстои след като Й.К. се снабди с изпълнителен лист и образува изпълнително дело. Правният си интерес са заявили, че извеждат именно от наличието на съдебно решение за предаване държането на имотите и заявяват, че съгласно чл.76 ЗС, предл.последно ишците имат право да предявят иск по чл.75 ЗС, тъй като е нарушен анимуса на владението им.

След запознаване с направеното уточнение на иска, районният съд е приел, че за ишците липсва правен интерес от предявяване на заявения владелчески иск, тъй като не са налице факти и обстоятелства, които да дават основание за това и заявеният иск е недопустим. Изложени са аргументи, че осуетяването на изпълнението на решението по другото гражданско дело не може да бъде възприето като правен интерес от завеждане на настоящия иск. Съдът е посочил, че му е служебно известно за наличието на друго гражданско дело 5198/2020г. образувано по искова молба на М и Р Д.и против Й.К., с която се претендира да бъде установено в отношенията между страните, че ишците са собственици на овчарско жилище с кошара, попадащо в поземлен имот с идентификатор 52129.102.172 в землището на с.Ново Паничарево, както и да се осъди ответникът да преустанови неоснователните си действия по отношение на собствените им постройки, изразяващи се в заплахи за събарянето им. Съдът в тази връзка се е позовал на нормата на чл.359 ГПК, регламентираща правилото, че лицето, предявило иск за собственост върху недвижим имот не може да предяви иск за владение срещу същия ответник за същия имот, докато е висящо делото за собствеността, освен ако владението е отнето след предявяване на иска по насилствен или скрит начин.

В частната жалба се релевират оплаквания, че районният съд не е съобразил, че правното основание на иска е чл.75 ЗС, а не чл.76 ЗС. Правната квалификация на предявен иск се определя от съда въз основа на фактическите твърдения в исковата молба и вида на търсената съдебна защита. Именно за да прецени дали ишците твърдят нарушение на владението им върху процесните два поземлени имота или твърдят отнемане на владението им чрез насилие или по скрит начин, районният съд е дал указания на ишците да внесат уточнение на предявения от тях иск. След внасяне на уточнението единственото, което е било изяснено безпротиворечиво е, че ишците твърдят, че ответникът е нарушил владението им чрез постановеното по гр.д.№7252/2020г.по описа на БРС решение, с оглед осъдителния диспозитив за предаване държането на двата имота. Правилно и законосъобразно БРС е приел, че постановеното по това дело съдебно решение не може да бъде възприето като действие на ответника по нарушаване на владението на ишците/чл.75 ЗС/, нито като действие по отнемане на владението им/чл.76 ЗС/, като е разгледал отговорил на въпроса дали постановеното съдебно решение представлява действие, обуславящо правен интерес от предявяването както на иск с правно основание чл.75 ЗС, така и на иск с правно основание

чл.76 ЗС.

Цитираната в частната жалба съдебна практика не е относима към фактите по настоящия случай. При преценката си за липса на правен интерес от предявяване на владелчески иск за ищците и с оглед предявените от тях собственически искове, по които е образувано гр.д.5198/2020г. по описа на БРС, районният съд е съобразил и разпоредбата на чл.359 ГПК.

По гореизложените съображения и при споделяне на мотивите на БРС в обжалваното определение, въззивният съд намери, че определението следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а частната жалба-оставена без уважение като неоснователна.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1354 от 22.06.2021г., постановено по гр.д. № 4304 /2021г. по описа на БРС, поправено с определение № 1862 от 20.07.2021г.

Определението подлежи на **ОБЖАЛВАНЕ** съобразно чл.274 ал.3 ГПК с частна касационна жалба в едноседмичен срок, считано от датата на връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____